

Ν. Ε. ΜΑΝΙΤΑΚΗΣ

Διευθυντής

ΠΑΡΟΘΗΝΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Πειραιῶς καὶ Γερανίου.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ	ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	ΕΚΑΣΤΟΣ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑ
Ἐν Ἀθήναις ἑξαμην. δρ. 8	Περιπέτεια ἀεροναυτῶν (μετὰ εἰκόνας).—Ἀλέξανδρος Δουμάς,	Ἐν Ἀθήναις Δεπτ. 10
» » ἑξαμην. » 5	βιογραφία (μετὰ εἰκόνας).—Πολωνικά διηγήματα. Παι-	» ταῖς ἐπαρχίαις . . . » 15
» ταῖς ἐπαρχ. ἑξαμην. » 10	κίλλαι.—Γνωστοποιήσεις.	» τῶ ἐξωτερικῷ . . . » 25
» » ἑξαμην. » 6		Φύλλα προηγούμενα δεπτ. 50
» τῶ ἐξωτερικῷ ἑξαμην. δρ. 45		

Ἀποσίσεις τοῦ Χάρρις

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΑΕΡΟΝΑΥΤΩΝ

Κύριον ἑμπόδιον τῆς λύσεως τοῦ προβλήματος τῆς διευθύνσεως τῶν ἀεροπόρων σφαιρωμάτων καὶ τῆς ἀποφυγῆς τῶν ἐκ τούτων δυστυχημάτων εἶναι ἡ ἑλλειψίς, μᾶλλον δὲ ἡ ἀνεπαρκεία τῆς κινητικῆς δυνάμεως. Τοῦτο κατανοήσας ὁ Κ. Γιφφάρδ, ἐπειράθη νὰ ἐφαρμόσῃ τὸν ἀτμὸν καὶ τὴν ἑλικὰ εἰς τὴν ἀεροπορείαν, καὶ οἱ Παρίσιοι ἔσχον

τῇ 22 Σεπτεμβρίου 1862 τὸ ἑκατοντὸν θέαμα ἀεροστάτου φέροντος κρεμαμένην ἀτμομηχανήν, μέλλουσαν νὰ διευθύνῃ αὐτὸ κατὰ βούλησιν τοῦ ἀεροναύτου εἰς τὰ αἰθέρια. Τὸ πείραμα ἐπέτυχεν.

Ὁ Κ. Γιφφάρδ ἐνόμιζεν εὐλόγως ὅτι τὸ σφαιρικὸν σχῆμα ἦτο ἥκιστα ἀρμόδιον πρὸς τὸν διατέμνειν τὸν ἀέρα, καὶ ὅτι ὁ θέλων νὰ πλέῃ ἐν τῷ ἀέρι ἀνάγκη νὰ παραδεχθῇ τὸ ἐπίμικτες σχῆμα τῶν πλοίων ἢ τῶν πτηνῶν. Διὰ κατεσκεύασε τὸ ἀερόστατον αὐτοῦ ἐπίμικ-

κες ὡς πλοῖον ἀπολῆγον ἐκατέρωθεν εἰς ὀξύ. Εἶχε δὲ μῆκος μὲν 44, πλάτος δ' ἐν τῷ μέσῳ 12 μέτρων, καὶ περιεῖχε 2,500 κυβικά μέτρα ὑδρογόνου. Περιελαμβάνετο δὲ πανταχόθεν πλὴν τῶν ἄκρων καὶ τῶν κάτω ὑπὸ δικτύου σχοινίων, ὧν τὰ ἄκρα ἦσαν προσδεδεμένα εἰς δοκὸν ἐγούσαν μῆκος 20 μέτρων. Ἡ δοκὸς ἔφερεν εἰς τὸ ἐν αὐτῆς ἄκρον εἶδος τριγωνοειδοῦς ἱστίου, ὅπερ ἐχρησίμευεν ὡς ἄξων πρὸς περιστροφὴν ἥτοι ὡς πηδάλιον. Ἐπειδὴ ἡ ἐλαχίστη

ἐγκλισίς αὐτοῦ πρὸς τὰ δεξιὰ ἢ ἀριστερά, γινωσκόμεν διὰ δύο σχοινίων προσδεδεμένων αὐτῷ ὡς εἰς συνθεῖς πηδάλιον, ἥρκει πρὸς τὸ ἐπιφέρειν ἀνάλογον ἐγκλισιν τῆς δοκοῦ καὶ τοῦ σφαιρώματος, καὶ μεταβάλλειν εὐθὺς τὴν διεύθυνσιν τῆς ὁλῆς μηχανῆς. Ἀλλως, ἐάν τὸ ἱστίον ἦτο παράλληλον τῇ δοκῷ, ἐλάμβανεν αὐτὴ ἀπ' ἐαυτῆς διεύθυνσιν παράλληλον τῷ σφαιρώματι.

Ἐξ μέτρα ὑπὸ τὴν δοκὸν ἐκρέματο ἡ ἀτμομηχανὴ καὶ πάντα τὰ χοήσιμα αὐτῇ, παρεχομένη τοῦτο τὸ παράδοξον ὅτι ἐξωλὴν τῆς καπνοδόχου ἦτο ἀνεστραμμένος ὅπως μὴ μεταδίδῃ τὸ πῦρ εἰς τὸ ὑδρογόνον τοῦ σφαιρώματος. Ἡ μηχανὴ συνάκειτο ἐκ κυλίνδρου καθέτου, ἐν ᾧ ἐκινεῖτο ἐμβόλον ἐμβάλλον εἰς κίνησιν περιστροφικὴν ἑλικα, ἣτις ἐρειδομένη ἐπὶ τοῦ αἵρου, ἐμελλε νὰ κινή τὸ ἀερόστατον ὡς ἡ ἑλικὴ τῶν ἀτμοπλοίων κινεῖ αὐτὰ, στηριζομένη ἐπὶ τοῦ ὕδατος. Ἡ ἑλικὴ περιστρέφετο ἑκατοντάκις ἀνὰ ἑκαστον δεῦτερον λεπτὸν, ἡ δὲ πρὸς κίνησιν αὐτῆς ἀναγκαστικὰ δυνάμεις ἦτο τριῶν ἵππων, ἥτοι 25-30 ἀνθρώπων.

Ἡ ἀτμομηχανὴ ἵστατο ἐπὶ τινος ξυλίνου ἱκρίωματος, ἐξηρημένου τῆς δοκοῦ, ἐστρωμένου δὲ διὰ σπινθῶν ἐφ' ὧν ἦσαν οἱ ἐπιβάται καὶ τὸ ἀναγκαῖον ὕδωρ καὶ οἱ γαιάνθρακες, αἵτινα ἦσαν ἀντὶ ἔρματος, ὅπερ, μεταβαλλόμενον κατ' ὀλίγον εἰς ἀτμὴν, συνετέλει εἰς ἀνακούφισιν τῆς μηχανῆς.

Ἐν τῷ νέῳ καὶ περαδόξῳ τούτῳ πειράματι ὁ Κ. Γιβρὰρδ ἐπρεπε νὰ ὑπερβῇ δύο διαφόρους δυσκολίας. Πρῶτον μὲν ν' ἀνερτήσῃ ἀτμομηχανὴν ὑπὸ ἀερόστατον πλήρες ὑδρογόνου οὕτως, ὥστε ν' ἀποφύγῃ τὸν φοβερὸν κίνδυνον τοῦ πυρὸς πλεόντος τοῦ ἀναφλεκτικωτάτου ὑδρογόνου· δεῦτερον δὲ νὰ διευθύνῃ τὸ ἀερόστατον κατὰ βούλησιν διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ ἀτμοῦ.

Ὁ κ. Γιβρὰρδ ἀνυψώθη ἐκ τοῦ ἱπποδρόμου τῶν Παρισίων τῇ 25 ἢ Σεπτ. κατὰ τὴν πέμπτην ὥραν μ. μ. Ὁ ἀνεμος ἔπνεε σφοδρότατος. Μὴ θελήσας νὰ παλαίσῃ ἀντικρὺ πρὸς τὸν ἀνεμον κατὰ τὸ πρῶτον τοῦτο πείραμα ἐξετέλεσεν ἐπιτυχέστατα πολλὰς πλῆγας καὶ περιστροφικὰς κινήσεις. Ἡ ἐνέργεια τοῦ πηδάλιου ἦτο καταφανής. Ἐπειδὴ ἅμα ὁ ἀεροναύτης εἴλκυεν ὀλίγον τι ἐν τῶν δύο σχοινίων τοῦ πηδάλιου, ἐβλεπε τὸν ὀρίζοντα περιστρεφόμενον περὶ αὐτόν. Ὑψώθη δὲ 2,500 μέτρα καὶ ἔμεινεν ἐπὶ τινι χρόνῳ ἀκίνητος.

Ἐν τούτῳ ἡ νύξ ἐπῆρχετο, ὁ δὲ ταλμηρὸς ἀεροναύτης δὲν ἠδύνατο νὰ διαμένῃ ἐπὶ μετέωρος, καὶ ἔκρινε νὰ καταβῇ. Ἀλλὰ φοβούμενος μὴ ἡ μηχανὴ καταπέσῃ ταχέως, ἤρξατο νὰ σβενύῃ τὸ πῦρ δι' ἁμμου, καὶ ἤνοιζεν

ἀπαντας τοὺς στρόφιγγας τοῦ λέβητος. Ὁ αὐτὸς ἐξέφυγε τότε πανταχόθεν μετὰ δαινοῦ πατάγου περιβάλλον τὸν ἀεροναύτην διὰ πυκνοτάτης θαλάττης, ἀποκρυπτούσης ἀπ' αὐτοῦ τὰ πάντα. Ὁ κ. Γιβρὰρδ κατέβη εὐτυχῶς εἰς τὴν κώμην τῶν Τραπεζῶν· περὶ δὲ τὴν 40 ὥραν τῆς ἐσπέρας ἐπανῆλθεν ἑριππος εἰς Παρίσιον.

Ἐκτοτε ὁ κ. Γιβρὰρδ ἐπανέλαβε μετὰ πλείονος ἐτι ἐπιτυχίας τὰ πειράματα αὐτοῦ, αἵτινα παρέχουσιν ἡμῖν ἐλπίδας ὅτι τὸ πρόβλημα τῆς διεύθυνσεως τῶν ἀερόπλοων σφαιρωμάτων θὰ λυθῇ τέλος τάχιον ἢ βράδυν διὰ τῆς ἐφαρμογῆς ταύτης, ἢ ἄλλης τινὸς παρὰ πλεονεξίας ἐλικοφόρου ἀτμομηχανῆς.

Χάρρις, ἀξιωματικὸς τοῦ ἀγγλικοῦ ναυτικοῦ, ἐγένετο ἐκ τῶν περὶ φημάτων Ἀγγλῶν ἀεροναυτῶν, ἐπιχειρήσας ἀπὸ κοινοῦ μετ' ἄλλου τινὸς ὀνυμαστοῦ ἀεροναύτου πολλὰς δημοσίας ἀναβάσεις εἰς τὸν αἶρα. Κατεσκεύασε δὲ ἀερόστατον, εἰς ᾧ ἤξιον ὅτι ἐπῆνευγε πολλὰς βελτιώσεις, ὧν τινων ὅμοιος ἐκτελεσθεῖσιν κακῶς ἀπέβηκε τὴν ζωὴν κατὰ τὰς δραματικὰς περιστάσεις, ἃς προτιθέμεθα νὰ διηγηθῶμεν ἐνταῦθα.

Τῇ 8ῃ μαΐου τοῦ 1821ου ἔτους ὁ Χάρρις ἀνῆλθεν εἰς τὰ οὐράνια ἐκ Wuxhall τοῦ Λονδίνου, μετὰ τινος γυναικὸς, ἣν ἠγάπα περιπαθέστατα. Φθάσας εἰς ὕψος τριῶν χιλιάδων μέτρων, καὶ θελήσας νὰ καταβῇ πάλιν ἐπὶ τῆς γῆς, καθείλκυσε τὸ εἰς τὴν βαλβίδα προσδεδεμένον σχοινίον, ὅπως, καταλείπων δι' αὐτῆς ἐλευθέραν ἐξοδὸν εἰς τὸ ὑδρογόνον τοῦ σφαιρώματος, δυνηθῇ νὰ καταβῇ ἡσύχως καὶ ἀκινδύνως. Ἀλλὰ δυστυχῶς φαίνεται ὅτι ἐν τῷ μηχανισμῷ τῆς βαλβίδος ὑπῆρχε σπουδαῖον τι ἐλάττωμα· διότι ἀπαῖς ἀνοίχθεισα δὲν ἠδυνήθη νὰ καταπέσῃ πάλιν καὶ νὰ κλείσῃ τὴν θυρίδα τοῦ σφαιρώματος, ὥστε τὸ μὲν ὑδρογόνον διετέλει διακρεῦγον ἀδικαλείπτως, τὸ δὲ σφαιρῶμα, καθιστάμενον βαρύτερον τοῦ αἵρου, ἤρξατο νὰ καταβαίνει ταχέως. Ὁ Χάρρις, εἰ καὶ ἐπειράθη παντοιοτρόπως, δὲν ἠδυνήθη ν' ἀναβῇ μέχρι τῆς βαλβίδος, τὸ δὲ ἀερόστατον κατακρημνίζετο μετὰ φορικώδους ταχύτητος πρὸς τὴν γῆν.

Ὁ Χάρρις ἤρξατο τότε νὰ ρίπτῃ ἐξω τοῦ σκαφιδίου τοὺς σάκκους τοῦ ἔρματος καὶ πᾶν ᾧ, τι ἐκρίπτομενον ἠδύνατο ν' ἀνακουφίσῃ τὸ σφαιρῶμα. Ἀλλὰ τοῦτο διετέλει κατακρημνιζόμενον τάχιστα. Ὁ Χάρρις ἐβρίμπε τότε καὶ τὰ ἐνδύματα αὐτοῦ· ἀλλ' οὐδὲν ἠδυνήθη νὰ σταματήσῃ τὴν δεινὴν πτώσιν καὶ ἐβλεπον ἀμφοτέρω ὅτι μετ' ὀλίγον ἐμελλον νὰ συντριβῶσι πρὸς τὴν γῆν.

Ἐάν τὸ σφαιρῶμα ἔφερεν ἕνα μόνον ἐπιβάτην, βεβαίως ἐπώζετο οὗτος. Τότε ὁ ἡρώισμός τοῦ ἔρωτος ἐνέπνευσεν εἰς

τὸν Χάρριν ὑπερτάτην θυσίαν, καὶ ἀσπασάμενος τὴν συνοδοιπόρον ἐβρίμπε ἐαυτὸν ἐκ τῆς σκάφης εἰς τὴν ἄβυσσον.

Καὶ τότε ἡ νέα γυνὴ εἶδεν αὐτὸν ορίττουσα περιστρεφόμενον ἐν τῷ κενῷ ὡς ὄργανον πεπληγμένον κυνηγετοῦ, καὶ ἔπεσε λειποθυμήσασα ἐν τῇ σκάφῃ.

Τὸ σφαιρῶμα, ἀνακουφισθὲν ἐκ τοῦ βάρους τούτου, εἰ καὶ διετέλει ἀποβάλλον τὸ ὑδρογόνον, κατέβη τότε βραδύτερον, καὶ ἐφθασεν εἰς τὴν γῆν, φέρον σώαν μὲν, ἀλλὰ λειποθυμοῦσαν τὴν ἐρωμένην τοῦ Χάρρις, ἣτις ἀναλαμβάνουσα εἶδεν ἐαυτὴν περικεκυκλωμένην ὑπὸ πολλῶν χωρικῶν, προσδραμόντων εἰς βοήθειαν αὐτῆς. Ἡ ἀφοσίωσις τοῦ Χάρρις ἔσωσεν αὐτὴν ἐκ φορικώδους θανάτου.

Ἀλλ' ἡ διήγησις τῶν συμφορῶν τούτων δὲν πρέπει νὰ ἐμβάλῃ εἰς τὸν ἀναγνώστην ἰδεᾶν ψευδῆ περὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἀεροποριῶν κινδύνων. Ἡ ἀπειρία, ἡ ἀβουλία καὶ ἡ ἀπομενομένη τόλμη τῶν ἀεροναυτῶν ἐγένοντο ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰ μόνα αἷτια τῶν δυστυχημάτων τούτων, ὧν τὰ πλεῖστα συνέβησαν ἐκ τῶν λεγομένων μοντογολφιέρων, αἵτινες ἀπεδείχθησαν λίαν δύσγρηστοι καὶ ἐπικινδυνωδέστατοι. Ἐάν δὲ ἀναλογισώμεθα τὸ πλῆθος τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων ἀεροποριῶν ἀπὸ ἐξήκοντα ἡδὴ ἔτων, εὐκόλως κατανοήτομεν ὅτι αἱ διὰ τοῦ αἵρου ὁδοιπορίαι δὲν εἶναι ἐπικινδυνωδέστεραι τῶν διὰ θαλάσσης καὶ τῶν διὰ τῶν σιδηροδρόμων. Ἐπειδὴ κατὰ τὸν Κ. Λουπουὶ Δελκούρ δύο χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι ἀεροναῦται διεπέρασαν μέχρι τοῦδε πανταχόσε τὴν ἀτμόσφαιραν καὶ τινες αὐτῶν ἑκατοντάκις καὶ ἐτι πλεόν. Ἐκ δὲ τῶν δύο χιλιάδων πεντακοσίων τούτων ἀεροναυτῶν μόνον δεκαπέντε ἀπέθανον ἐκ διαφόρων αἰτιῶν. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι ἄρκοσιν ὅπως καθησυχάσωσιν ἡμᾶς περὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἀερόπλοων ἐκδρομῶν κινδύνων. Ἀλλ' ὅμοιος ἀνάγκη νὰ γνωρίζωμεν ὅτι ἐν τῷ ἐπιτηδεύματι τούτῳ ἐκ τῆς ἐλαχίστης ἀμελείας δύνανται νὰ ἐπέλθωσι δεινὰ καταστροφὰ, ὡς δεικνύουσι τὰ ἐπόμενα παραδείγματα.

Ὁ Γεώργιος Γάλλος, ἀρχαῖος ἀξιωματικὸς τοῦ βασιλικοῦ ναυτικοῦ τῆς Ἀγγλίας, ἐπεχείρησεν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τινος τῶν συμπατριωτῶν αὐτοῦ Chiffart, δεσφίς ἐκείνητο λαμπρὸν τι σφαιρῶμα, πολλὰς ἀεροπορίας, καθ' ἃς ἀνυψοῦτο ἑριππος εἰς τὰ αἰθέρια. Ὁ Γεώργιος Γάλλος ἦτο συνειθισμένος νὰ παραβῇ ἐαυτὸν κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἀναβάσεως διὰ παντοίων ποτῶν. Κατὰ τινὰ ἐν Βαρδινάλλοις ἐπιχειρηθεῖσαν τῇ 6ῃ Σεπτεμβρίου τοῦ 1850 ἀνάβασιν καταγράσθη τὸσον αὐτῶν, ὥστε ὁ συνοδοιπόρος Κλιφορδ φράνηθῃς περὶ τῆς ζωῆς τοῦ φίλου του, προέτεινεν ἐν' ἀνάβῃ ἑριππος ἀντ' ἐκείνου. Ἀλλ' ὁ

Γάλλης, αποκρουσάμενος τὴν πρότασιν, ἀπέπη.

Ἡ ἀεροπορία διετέλεσε γινομένη ἡσύχως μέχρι τῆς ἐβδόμης ἐσπερινῆς ὥρας, ὅτε ὁ ἀερονάυτης ἤρξατο νὰ καταβαίνει εἰς τὴν κόμην τῶν Κεστῶν. Χωρικοί τινες προσδραμόντες ἤρπασαν τὰ σχοινία τοῦ ἀεροστάτου καὶ ἀπέζωσαν τὸν ἵππον. Ἀλλ' ἐν τούτοις ὁ ἀνεμος ἔπνεε σφοδρότατος, τὸ δὲ σφαίρωμα, ἀνακουφισθὲν ἐκ τοῦ βάρους τοῦ ἵππου ἐπειράτο βιαίως ἐν' ἀνυψώθῃ πάλιν. Ὁ Γάλλης, ἐναπολείπει εἰς τῇ σκάφῃ, κραύγαζε πρὸς τοὺς χωρικούς πῶς ἔρεπε νὰ κατέχωσι τὸ σφαίρωμα. Ἀλλὰ δυστυχῶς μεταχειρίζετο τὴν τῶν Λαγγλῶν ἀκατανόητον αὐτοεὐγλωσσάν, ἥ δὲ ἐκ τῆς μέθης ἐρεθισμὸς, καὶ ἡ φυσικὴ αὐτοῦ ἀγανάκτησις ἐτάραξαν τὸσον τοὺς χωρικούς, ὥστε τινὲς ἀρῆκαν πρῶτως τὰ σχοινία, καὶ εὐθὺς τὸ σφαίρωμα, ἀπολυθὲν, ὑψώθη σχεδὸν κατ' εὐθείαν εἰς τὰ οὐράνια, ἀπάγον τὸν ἀερονάυτην, ὅστις ὄρθιος ὢν ἀνέτράπη ἐν τῷ σκαφιδίῳ.

Τότε οἱ χωρικοὶ εἶδον τὴν κεφαλὴν τοῦ Γάλλου ἐξερχομένην τῆς σκάφης καὶ φαινομένην ὡς νεκράν.

Οὐδεὶς γινώσκει τὰ μετὰ ταῦτα. Ἀλλὰ κατὰ τὴν 11ην ὥραν τῆς νυκτὸς τὸ σφαίρωμα, πεπληρωμένον ἔτι ἐξ ἡμισείας ὑδρογόνου, εὐρέθη ἐν μέσῳ πεδιάδος πέραν τῆς κόμης Croix-d' Hinx, οὐδὲν ἄλλως βεβλαμμένον, ἀλλ' ἐρημον τοῦ ἀερονάυτου, ὃν μάτην ἐζήτησαν ἐν τοῖς πέριξ.

Τῇ δ' ἐπαύριον περὶ τὸν ὄρθρον, βαυκῶλος τις, βόσκων τὰς βοῦς αὐτοῦ ἐν τοῖς πέριξ, παρετήρησεν ὅτι ἐν τῶν ζώων διεισέδυσεν εἰς τινὰ λόχμην μυρικών καὶ ὠσφραίνετο μετὰ φόβου. Πλησιάζας εἶδεν ἀνθρώπον ἐκτάδην καίμενον ἐπὶ τῆς γῆς. Νοήσας δὲ αὐτὸν κοιμώμενον, προσῆλθε καὶ ὠμίλει πρὸς αὐτὸν σιγῇ. Ἀλλὰ βλέπων αὐτὸν ἀναίσθητον, καὶ πλησιάζας ἔτι μᾶλλον ἐφρίξε πρὸς τὸ θέαμα. Τὸ μὲν πτώμα τοῦ ἀτυχοῦς ἀερονάυτου ἔκειτο πρηγές, οἱ δὲ βραχίονες ἦσαν τετραυραμένοι καὶ συνεσταυρωμένοι ὑπὸ τὸ στῆθος. Ἡ κοιλία ἦτο κατεσχισμένη καὶ οἱ κνήμαι συντετριμμέναι, πολλὰ χροῦ. Ἡ κεφαλὴ οὐδὲν εἶχεν ἀνθρώπινον, καὶ ἦτο ἤδη ἐξ ἡμισείας καταβεβρωμένη ὑπὸ τῶν κυνῶν.

Κατὰ τὸν αὐτὸν περίπου καιρὸν (1843) συνέβη ἐν Nantes παραδοξότατόν τι κατὰ τὴν ἀνάβασιν, ἣν ἤτοίμαζεν ἀερονάυτης τις τὸ ἐπιτήδευμα, ὀνομαζόμενος Kirsch. Τὸ πλῆθος τῶν παρισταμένων ἦτο ἀναριθμητόν, τὸ δὲ σφαίρωμα πλήρες καὶ ἐτοιμον εἰς ἀναγῶγην, ὅτε ἐν τῶν σχοινίων τῶν ἐξαρτώντων αὐτὸ ἐκ τινος πασσάλου θραύεται, καὶ τὸ σφαίρωμα ἐκφεύγει, ἐφελκόμενον τὸ σκάφος, ὅπερ, προσδε-

μένον εἰς τὸ σφαίρωμα μόνον ἐκ τοῦ ἐνὸς ἄκρου, ἀντὶ ὀριζοντίου ἐγένετο κἀθετον καὶ κατέληγεν εἰς ἀγκυραν σιδηρὰν κρεμασμένην ἐκ σχοινίου.

Ἰδοὺ λοιπὸν τὸ ἀερόστατον, ὠθούμενον ὑπὸ τοῦ ἀνέμου καὶ ὑψούμενον τριάντοτα ὡς ἐγγίστα μέτρα ὑπὲρ τὸ ἐδάφος, σύρον ἐπὶ τῆς πλατείας, ἣν σαρῶει, πρῶτον μὲν τὰ κρεμασμένα ἀνωθεν πρὸς τὰ κάτω σκαφιδίον, δευτέρων δὲ τὴν ἀγκυραν, ἥτις σύρεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

Κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν παίδιον τι δωδεκαετὲς, ὀνομαζόμενον Guérin, ἐκλήθητο ἡσύχως μετὰ τῶν ὀμηλικίων αὐτοῦ καὶ φίλων εἰς τινὰ ἐξώστην, ἀναμένον τὴν ἀνάβασιν τοῦ σφαιρώματος. Ἡ ἀγκυρα τοῦ σφαιρώματος ἀρπάζει τὰς βράκας τοῦ μικροῦ θεατοῦ, σχίζει αὐτὰς μέχρι τοῦ ἰσχίου, καὶ, λαμβάνουσα τοῦ ζώστηρος, ἀποφέρει τὸν δυστυχῆ νεανίσκον εἰς τὰ οὐράνια. Καὶ τότε εἶδον φοίττοντες οἱ παριστάμενοι τὸ ἀερόστατον ὑψούμενον ὑπὲρ τὰ χίλια μέτρα φέρον ἀνάρπαστον τὸν παῖδα. Ἡ καταστροφὴ ἐφαίνετο ἀναπόφευκτος.

Ὁ νέος Guérin, ἀφίεις φωνὰς ἀπελπισίας, ἔφθασεν ἐν ἀκρεΐ εἰς τοσοῦτον ὕψος, ὥστε τὸ μὲν ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς πόλεως, συνελθὼν πλῆθος ἐφαίνετο αὐτῷ σωρὸς μυομήκων, αἱ δὲ οἰκίαι μικραὶ, ὡς ὁ δάκτυλος αὐτοῦ. Ἐπειδὴ δὲ ἤσθάνετο ὅτι ὁ ζώστηρ, ἐξ οὗ ἦτο προσσητημένη ἡ ἀγκυρα, ἐμελλε νὰ ἐνδύσῃ καὶ ῥίψῃ αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐδράξατο διὰ τῶν δύο χειρῶν τοῦ σχοινίου τῆς ἀγκύρας. Ἐν τοιαύτῃ δεινῇ καταστάσει ὁ ἄθλιος παῖς περιέφερετο ἐπὶ δύο ὥρας εἰς τὰ οὐράνια.

Εὐτυχῶς περὶ τὴν ἐσπέραν εἶδεν ὅτι τὸ σφαίρωμα ἤρξατο νὰ καταβαίνει καὶ ἀνεθάρρυσεν ὅπως οὖν. Ἀλλὰ τὸ σχοινίον τῆς ἀγκύρας περιστρέφεται μετ' αὐτοῦ οὕτως, ὥστε ὁ ταλαίπωρος ἀκούσιος ἀερονάυτης ἐβλεπεν ἰλιγγίων τὰ ὑπ' αὐτὸν ἀντικείμενα χορεύοντα καὶ στροβιλούμενα διαβολικῶς. Τέλος δὲ κατέβαινε βρονθῶς περὶ τινὰ ἐπαυλιν κειμένην οὐ μακρὰν τῆς πόλεως.

Ἀλλ' ὁ τρόμος κατέλαβεν αὐτὸν ἐκ νέου, ὅτε ἐπλησίασε πρὸς τὴν γῆν, καὶ ἠρώτα ἑαυτὸν πῶς ὑποστήσεται τὴν πρόσκραυσιν τοῦ ἐδάφους. Ἀλλὰ τότε ἤκουσε φωνὰς ἐρχομένης κάτωθεν.

— Ἐδῶ, ἐδῶ, φίλοι μου, σώσατέ με! ἐκραύγαζε.

— Μὴ φοβοῦ, ἐσώθης! ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ προσδραμόντες.

Καὶ τὸ παιδίον ἔπεσεν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, ἥτις μέχρι τοῦδε διέτρεχεν ὡς μαινόμενη τὰς ὁδοὺς, κλαίονσα τὸν ἀπρόοπτον θάνατον τοῦ μονογενοῦς αὐτῆς τέκνου.

Ἄλλος Ἀγγλὸς ἀερονάυτης, ὁ περιφημὸς Γρὴν, εἶδε τὸν θάνατον ἐκ τοῦ

πλησίον, ὡς ὁ νέος Guérin, ἀλλὰ κατ' ἄλλας περιστάσεις.

Ἐξ ἀπάντων τῶν ἀεροναυτῶν ὁ Κ. Γρὴν ἐποίησε τὰς πλείστας εἰς τὸν ἀέρα ἐκδρομὰς, καθόσον μέχρι τοῦδε ἀριθμεῖ χιλίας διακοσίας. Ἀλλ' ὅμως ἡ ἀνάβασις, ἣν προτιθέμεθα νὰ διηγηθῶμεν παρ' ὀλίγον ἐγένετο ἡ τελευτή.

Ὁ Κ. Γρὴν ἦτο συνειδησμένος νὰ παραλαμβάνῃ εἰς τὸ σκαφιδίον πάντα ἐραστὴν τῆς ἀεροναυτικῆς τέχνης προπληρόντο τὴν θέσιν αὐτοῦ. Ἡμέραν τινὰ ἀνεχώρησεν ἐκ Vauxhall τοῦ Λονδίνου, παραλαβὼν κύριόν τινα ἄγνωστον αὐτῷ, ὅστις προκατέβαλε γενναίως τὴν τιμὴν τοῦ ἐναερίου ναύλου, ἥτοι 3,000 φράγκων.

Ὁ ἐραστὴς οὗτος τῆς ἀεροπορείας ἐκάθισε μετὰ ῥαστώνης ἐν τῷ σκαφιδίῳ, καὶ ἐφαίνετο ὑπερχαίρων ἐπὶ τῇ προκειμένη ἐκδρομῇ.

Αἰφνης αἱ ἀνάβαντος τοῦ σφαιρώματος εἰς ὕψος πεντακοσίων ποδῶν, ὁ ἄγνωστος ἐπιβάντης, ὅστις μέχρι τοῦδε ἐφαίνετο λίαν εὐθυμὸς, ἐξάγει ἐκ τοῦ θυλακίου αὐτοῦ μαχαίριον καὶ ἀρχεται νὰ κόπτῃ ἐπαλλήλως τὰ σχοινία, τὰ ἀναρτῶντα τὸ σκαφιδίον ἐκ τοῦ σφαιρώματος.

Ὁ Κ. Γρὴν, ὁρμῶν ἐπ' αὐτὸν, ἀρπάζει τὸ μαχαίριον καὶ ῥίπτει αὐτὸ ἐξω τοῦ σκάφους· ἐν τῇ δὲ περίτρομος αὐτὸν τί παθὼν, πρᾶττει οὕτως ἀπονεννημένην πράξιν. Ἀλλ' οὗτος, ἀντὶ νὰ ἀποκριθῇ, ἀνίσταται καὶ ἐτομάζεται νὰ ῥίψῃ ἑαυτὸν ἐκ τῆς σκάφης εἰς τὸ κενόν.

Τότε ὁ Κ. Γρὴν ἐνόησεν ὅτι ὁ ἄγνωστος αὐτοῦ συνοδοιπὸρος ἦτο φρενοβλαβής. Ἐάν δὲ ἐπέτρεπεν αὐτῷ νὰ ἐκτελέσῃ τὸ βούλευμά του ἦτο νὰ ῥίψῃ ἑαυτὸν ἐξω τοῦ σκάφους, ὁ Κ. Γρὴν ἀπόλωτο. Ἐπειδὴ τότε τὸ σφαίρωμα, ἀνακουφισμένον ἐκ τοῦ βάρους ἐνὸς ἀνθρώπου, ἐμελλε νὰ ἀπαγάγῃ αὐτὸν μετὰ δεινῆς ταχύτητος εἰς ὕψος, ὅπου βεβαίως ἐμελλε ν' ἀποθάνῃ. Ἀλλὰ, μὴ διαταραχθεὶς, λέγει μετὰ μεγίστης φαινομένης ἀπαθείας πρὸς τὸν συνοδοιπὸρον.

— Θέλτε νὰ πηδήσῃτε ἐξω τοῦ σκάφους, κύριε; Ἐχει καλῶς. Τὸ αὐτὸ ἐπιθυμῶ νὰ πράξω καὶ ἐγὼ· κατατρώγομαι δὲ ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας νὰ κατακορμηθῶ εἰς τὴν γῆν. Ἀλλὰ μὴ σπεύδωμεν. Εἴμεθα ἔτι λίαν χαμηλά. Πρέπει ν' ἀναβῶμεν ἔτι ὑψηλότερον, ὅπως δυνηθῶμεν ν' ἀπολαύσωμεν κάλλιον τοῦ θεάματος κατὰ τὴν πτώσιν. Ἀρετὴ με νὰ πράξω τὰ δέοντα, ὅπως ἐπιταχύνω τὴν ἀνάβασιν.

Καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ Γρὴν, ἀρπάζει τὸ σχοινίον τῆς βαλβίδος καὶ καθέλκει αὐτὸ ἀπονεννημένως καὶ ὀρμητικῶς. Ἐν τῷ μεταξύ ὁ ἐπικίνδυνος συνοδοιπὸρος μετέβαλε γνώμην, καθόσον φθά-

σαι εἰς τὴν γῆν καὶ ἐκπεδίσεις ἔξω τοῦ σκάφους, ἐφυγε μὴδὲν εἰπὼν. Ἦτο δὲ οὗτος παράφρων τις, δραπτεύσας αὐθημερόν ἐκ τοῦ φρενακομείου τοῦ Pedlam.

Ἐκτοτε ὁ Κ. Γρὴν, πρὶν ἢ παραλάβῃ ἀγνωστὸν τινα συνοδοιπόρον, νομίζει φρόνιμον νὰ γνωρίσῃ αὐτὸν κάλλιον. Ἀλλὰ τῇ ἐπαύριον ἐφρόντισεν ὅπως ἀνέυρῃ καὶ ὁδηγήσῃ τὸν ἐκ τοῦ

φρενακομείου ἀποδράντα εἰς τὸ ἄστυλόν αὐτοῦ.

(Γρηνὸς, Ἐπιθεωρητής.)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΟΥΜΑΣ

Ἀλέξανδρος Δουμάς, ὁ διάσημος δραματικὸς συγγραφεὺς καὶ δημοτικώτατος μυθιστοριογράφος τῆς Γαλλίας, ἐγεννήθη ἐν Βιλλερκοττερὲ τῇ 21 Ἰουλίου 1803. Ὁ πατήρ του Ἀλέξανδρος Δάβυ Δουμάς, στρατηγὸς τῆς δημοκρατίας, ἦν υἱὸς τοῦ μαρκησίου Δάβυ Δελιαπαιλλεστερῆ καὶ τῆς αἰθιοπίσσης Tiennette Δουμά, τῆς ὁποίας καὶ ἔλαβε τὸ ὄνομα, καταταχθεὶς εἰς τὸν στρατὸν παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ πατρός του. Ὑπ' αὐτὸ τὸ ὄνομα διεκρίθη καὶ ὁ γάλλος συγγραφεὺς, τοῦ ὁποίου ἡ βραχεία καὶ οὐλὴ κόμη, τὰ χαρακτηριστικὰ καὶ τὰ παχέα χεῖλη ἀναμνησκουσι τὴν Ἀφρικανικὴν καταγωγὴν του.

Ὁ πατήρ του, ὅστις, ἐν παρόδῳ λέγομεν, ἦτον ἀνὴρ ῥωμαλεώτατος, τὸ πρωτότυπον τοῦ Πόρθου, δυσαρεστηθεὶς πρὸς τὸν Ναπολέοντα ἐν Αἰγύπτῳ, ἠναγκάσθη ν' ἀποσυρθῇ τῇ ἐνεργού

ὑπηρεσίᾳ, καὶ ἀπέθανε τὸ 1806, ἀφείς εἰς τὴν γῆραν του τὴν φροντίδα τῆς ἀνατροφῆς τοῦ τετραετοῦς τέκνου των. Ὁ νέος Ἀλέξανδρος ἔδειξε τόσῃν στοργῇ πρὸς τὴν μάθησιν, ὅσῃν καὶ ὁ συμπατριώτης του Ἀγγέλως Πιτοῦ, προτιμῶν τῆς Λατινικῆς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς τὴν ἄγραν τῶν πτηνῶν καὶ τῶν κονίχλων καὶ τὴν λαθροθηρίαν, ἐνεκα τῆς ὁποίας ἠναγκάσθη νὰ τὸν ἀποπέμψῃ ὁ συμβολαιογράφος, παρὰ τῷ ὁποίῳ ὑπηρετεῖ ὡς γραφεὺς.

Εἰκοσαστῆς ἤλθεν εἰς Παρισίους πρὸς ἐπιδίωξιν τύχης, ἐκκινήσας ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος του με 200 μόνον φράγκων ἐφόδιον, ὁ ἀνὴρ ὁ ὁποῖος μετὰ εἰκοσαστίαν εἶχεν εἰσόδημα 200,000 φράγκων περίπου. Ἐφερε συστατικὰς ἐπιστολάς πρὸς πολλοὺς στρατηγοὺς φίλους τοῦ πατρός του, ἀλλὰ μόνος ὁ στρατηγὸς Φουά ἐμνήσθη τῆς ἀρχαίας φιλίας

καὶ ὑπεδέχθη αὐτὸν μετὰ στοργῆς καὶ προθυμίας νὰ τῷ φανῇ χρήσιμος· πλήν μεθ' ὅλας τὰς καλὰς διαθέσεις του ὑπὲρ αὐτοῦ παρετήρησεν, ὅτι ὁ καλὸς Ἀλέξανδρος οὐδὲν ἄλλο ἐγνώριζεν ἢ μόνον νὰ καλλιγραφῇ συνέστησε λοιπὸν αὐτὸν εἰς τὸν Δούκα τῆς Αὐρηλίας καὶ κατάρθωσε νὰ προσληθῇ ὡς ἑκτακτος γραφεὺς εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Δουκὸς με 1200 φράγκων ἐτήσιον μισθόν. Ὁ νεανίας ἀπεδέξατο εὐγνωμονῶν τὴν θέσιν «νὰ ζήσῃ ἐκ τῆς γραφῆς του», ὑποσχόμενος εἰς ἑαυτὸν «νὰ ζήσῃ ἡμέραν τινα ἐκ τῆς γραφίδος του», καὶ παρεδόθη μετὰ σπουδῆς καὶ ἀπληστίας εἰς τὴν μελέτην.

Ἦρξατο γράφων καὶ δημοσιεύων στίχους καὶ δράματα, ἀλλὰ τὸν πρῶτον θρίαμβον ἤρατο τὴν 11 Φεβρουαρίου 1821 διὰ τοῦ ἱστορικοῦ δράματος Ὁ Ἐρρὶκος Γ' καὶ ἡ Αὐλή του· κατὰ τὴν παράστασιν ἔδωκε τὸ